

10. ΑΓΗΣΙΔΑΜΩΙ ΛΟΚΡΩΙ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩΙ

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗΙ

Στρ. α'.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι

Ἄρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός

ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων

ἐπιλέλαθ'· ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ

Ἄλᾶθεια Διός, ὀρθᾶ χερὶ

ἐρύκετον ψευδέων

ἐνὶ πᾶν ἀλιτόξενον.

Ἄντ. α'.

ἕκαθεν γὰρ ἐπελθῶν ὁ μέλλων χρόνος

ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.

ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὄξειαν ἐπιμομφὰν

τόκος· ὀράτω νῦν ψᾶφον ἐλισσομένην

ὀπᾶ κῦμα κατακλύσει ρέον,

ὀπᾶ τε κοινὸν λόγον

φίλαν τείσομεν ἔς χάριν.

Ἐπ. α'.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων,

μέλει τέ σφισι Καλλιόπα

καὶ χάλκεος Ἄρης· τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον

Ἑρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι

νικῶν Ἴλα φερέτω χάριν

Ἄγησίδαμος, ὥς

Ἄχιλει Πάτροκλος.

θάξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾶ ποτί

πελώριον ὀρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμαις·

Στ. β'.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,

ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.

ἀγῶνα δ' ἐξάριετον ἀεῖσαι θέμιτες ὤρσαν

Διός, ὃν ἀρχαίῳ σάματι παρ Πέλοπος

βωμῶν ἐξάριθμον ἐκτίσσατο,

ἐπεὶ Ποσειδάνιον

πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

Ἄντ. β'.

πέφνε δ' Εὐρυτον, ὥς Αὐγέαν λάτριον

ἀέκονθ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρβιον

πράσσοιτο, λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν

δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὀδῶ,

ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον

ἔπερσαν αὐτῶ στρατόν

μυχοῖς ἤμενον Ἄλιδος

Ἐπ. β'.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας

Ἐπειῶν βασιλευῆς ὄπιθεν

οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῶ πυρί

πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὄχετόν

ἄτας ἴζοισαν ἐὰν πόλιν.

νεῖκος δὲ κρεσσόνων

ἀποθέσθ' ἄπορον.

καὶ κείνος ἀβουλία ὕστατος

ἀλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

Στ. γ'.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσσῃ ἔλσαις ὄλον τε στρατόν

λάαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος

υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστω·

περὶ δὲ πάξαις Ἴαλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῶ

διέκρινε, τὸ δὲ κύκλω πέδον

ἔθηκε δόρπου λύσιν,

τιμάσαις πόρον Ἰαλφεοῦ

Ἄντ. γ'.

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν· καὶ πάγον

Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γάρ

νώνυμος, ἄς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾶ

νιφάδι. ταύτα δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾶ

παρέσαν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν

ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος

ἀλάθειαν ἐτήτυμον

Ἐπ. γ'.

Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν,

ὅπῃ τὰν πολέμοιο δόσιν

ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα

ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι

πρώτῃ νικαφορίαισί τε.

τίς δὴ ποταίνιον

ἔλαχε στέφανον

χεῖρεςσι ποσίν τε καὶ ἄρματι,

ἀγώνιον ἐν δόξῃ θέμενος εὐχος, ἔργῳ καθελών;

Στ. δ'.

στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον

ποσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου

Οἰωνός· ἴκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων·

ὁ δὲ πάλῃ κυδαίνων Ἐχεμος Τεγέαν·

Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμαῖς τέλος,

Τίρυνθα ναίων πόλιν·

ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

Ἄντ. δ'.

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὠλιροθίου·
 ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
 μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδике πέτρῳ χέρα κυκλώσαις
 ὑπὲρ ἀπάντων, καὶ συμμαχία θόρυβον
 παρὰίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἔσπερον
 ἔφλεξεν εὐώπιδος
 σελάνας ἐρατὸν φάος.

Ἐπ. δ'.

αἰδέτο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις
 τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
 ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἐπόμενοι καὶ νυν ἐπωνυμίαν χάριν
 νίκας ἀγερώχου κελαδησόμεθα
 βροντᾶν καὶ πυρπάλαμον βέλος
 ὀρσικτύπου Διός,
 ἐν ἅπαντι κράτει
 αἴθωνα κεραινὸν ἀραρότα·
 χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιᾶξει μελέων,
 Στ. ε'.

τὰ παρ' εὐκλεί Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν·
 ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρί
 ποθεινὸς ἴκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἦδη,
 μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον·
 ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα

ἐπακτὸν ἀλλότριον
θνάσκοντι στυγερώτατος·

Ἄντ. ε'.

καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ,

Ἄγηςίδαμ', εἰς Ἄϊδα σταθμόν

ἀνὴρ ἴκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ

βραχὺ τι τερπνόν. τὴν δ' ἀδυεπῆς τε λύρα

γλυκὺς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν·

τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος

κόραι Πιερίδες Διός.

Ἐπ. ε'.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος

Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι

εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἔρατὸν δ' Ἀρχεστράτου

αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς

ἀλκᾷ βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον

κεῖνον κατὰ χρόνον

ἰδέα τε καλόν

ῶρα τε κεκραμένον, ἃ ποτε

ἀναιδέα Γανυμήδει μόρον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.